

Zlé huby se staví na mne, jazyky si brousí na mne,  
kterak by mě skazili, v hanbu mě přivedili.

Ale toho nedovedo a v hanbu mě nepřivedo,

svatý Jan mně spomůže, utrhače přemůže.

O, zastaň mě, Jene svatý, zahub jazyk jedovatý,  
by se všickni poznali, na pokání se dali.

### 53. VZDYCHOT NA POUTI ŽIVOTA\*)

127.



Je-ží-ši, svě-tlo ži-vo-ta, po-tě-še-ní všeho světa! Na ze-mi nejsem než-li host, u-děl, ať sem hřichů svých prost.

Ježíši, světlo života,  
potěšení všeho světa!  
Na zemi nejsem nežli host,  
uděl, ať sem hřichů svých prost.

Mám před sebou prázna cestu  
k tvému nebeskému městu;  
tam je má vlast zaslíbená,  
krví tvojí vysloužená.

Tvé svaté bolestné rány  
jsou mé duše jisté schrány,  
v nichž by se skryla holubice  
a nebála se vichřice.

Když mně smrtí stuhne srdce,  
budiž slovo tvé má svíce.  
A když nakloním své hlavy,  
přej mi, Christe, věčné slávy.

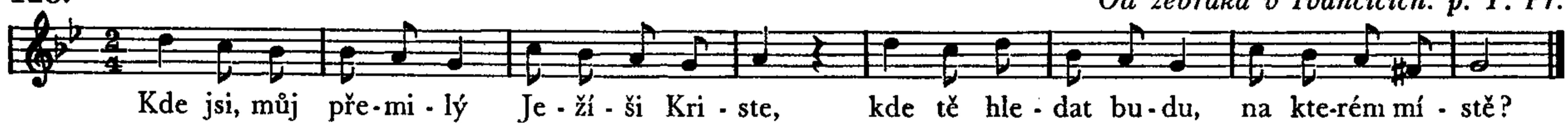
Tvůj kříž berla k putování,  
tvůj kříž mé odpočívání;  
nechť tvé prostěradlo lněné  
jest mé roucho smrtevné.

Dej, ať před soudem obstojím,  
odsouzení se nebojím;  
otevři mně nebes vrata,  
když dokonám pouť života.

\*) Viz pozn. 2) k č. 37. [97]

### 54. CHRISTUS POKLAD NEJVĚTŠÍ\*)

128.



Kde jsi, můj pře-mi - ly Je-ží-ši Kri-ste,

kde tě hle - dat bu - du, na kte-rém mí - stě?

Od žebráka v Ivančicích. p. T. Pr.

Kde jsi, můj přemilý Ježíši Kriste?  
Kde tě hledat budu, na kterém místě?

Pusť od sebe světlo, o, slunce jasné,  
bez tebe nám svíce života hasne.

S tebou se mé srdce žádá spojiti,  
bez tebe nemůže děl živo být.

Dokad tě nenajdu, volat tě budu,

ve dně, také v noci volat tě budu.

Ach, pospěš k smutnému, děl neodkládej,  
můj drahý poklade, pomoci mně dej.

Kdekoli ty půjdeš, za tebou půjdu,  
tebe se na věky přidržet budu.

Když tebe mít budu, předrahý hosti,  
nech jiného nemám, na tom mám dosti.

\*) Viz č. 37. [97] pozn. 2)

### 55. OKOLO KŘÍŽE

129.



Když i - du o - ko - lo kříže, le-jó se mně v oči sloze, když pohlednu na svatý kříž, na němž u-mřel můj pan Je-žíš.

Když idu okolo kříže,  
lejó se mně v oči sloze,  
když pohlednu na svatý kříž,  
na němž umřel můj Pan Ježíš.

Nedopóščej, Bože, na mne,  
že sem zhřešil přenáramně!  
Když já budu v černé zemi,  
rač spokojit mé svědomí.

Z Laškova. Sr. náp. 53 [127]